

Az alap már megvan

Hogyan segítheti a szakszervezet a termelőszövetkezeteket?

A termelőszövetkezeti dolgozók nagy segítséget várnak a szakszervezetektől a termelőszövetkezeti demokrácia, a szocialista munkaverseny és az érdekvédelem kibontakoztatásában, hiszen tudják jól, hogy kiterjedt gyakorlatuk, gazdag tapasztalatuk van ilyen tekintetben, s ezeket szívesen becsatolják rendelkezésre, ha alkalom kínálkozik rá.

Támogatás nélkül nem megy a verseny

Az ipari és a mezőgazdasági üzemekben a munkaverseny gazdája a szakszervezet, a termelőszövetkezetek ilyen tekintetben tehát sokkal nehezebb helyzetben vannak. Csongrád megyében a makói városi és járási, a szegedi városi és a szentesi járás tsz-eiben fejlődött csupán ki eddig hatékony munkaverseny. Egyik helyen csak brigádok, másutt már egyének is versenyeznek. Szocialista címért dolgozó munkacsoportok csupán a deszki, a makói Kossuth és a magyarcsanádi Úttörő Szövetkezetekben találni. A fábiánsebestyeni Kinizsinél egy állattenyésztési és egy gépesítési munkacsoport szeretne benevezni a szocialista brigád mozgalomba, de kellő segítség hiányában szándékukat nem bírják megvalósítani.

Pedig a munkaverseny eredményessége a termelőszövetkezetek körülményei között is bizonyítható: ahol a versenyt jól megszervezték, a vállalatokat rendre teljesítik is.

Célravezető módszerek kellenek

Munkásvédelem tekintetében igen sok segítséget kapnak a termelőszövetkezetek egyes szakmákózi bizottságoktól, a gépállomásoktól és a textilüzemek szakszervezeti bizottságaitól. A balesetek száma mégis elég nagy a megyében, bár a tavalyihoz képest csökkenő irányt mutat. Legtöbbször a fegyelméletlenség, a virtuskodás, az ittasság okoz balesetet. A megfigyelés szerint 12-15 százaléka a gépek kezelésével

kapcsolatban, 35-40 százaléka viszont fűvázolás közben fordul elő.

A szocialista munkaverseny szervezése és értékelése, a balesetelhárítás, a szociális, kulturális, valamint egészségügyi problémák megoldásában a patronáló üzemek és az állami mezőgazdasági üzemek szakszervezeti vezetői nem találták meg a helyes, célravezető módszereket. Gyakran arra hivatkoznak, hogy saját feladataik elvégzése miatt nem jut elég idő a termelőszövetkezetek segítésére.

Sok olyan iparból és mezőgazdasági üzemről származó szakember dolgozik termelőszövetkezetben, aki korábban szakszervezeti tag volt. Kevés kivételtől eltekintve azonban ezek kapcsolata megszakadt a mozgalommal. A Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezete 33 szövetkezetben 1300 ilyen dolgozót talált vizsgálata során, de mindössze tízedrészük fizeti azóta is rendszeresen tagdíját.

Szükség van a szakszervezeti csoportokra

Mégis tévedés lenne azt hinni, hogy ezek az emberek nem igénylik a szakszervezetet. Sőt: a szakszervezetre mind nagyobb szükség van a termelőszövetkezetekben is. A SZOT határozata alapján minél hamarabb létre kell hozni számukra a szakszervezeti csoportokat, melyek valamelyik állami mezőgazdasági üzem szakszervezeti bizottságához tartoznak majd. A termelőszövetkezetek vezetői, különösképpen a párttitkárok sürgetik Csongrád megyében, hogy a nyári munkák befejezése után máris jöjjenek létre ezek a csoportok, mert szervezeti életük fellendíthető az egész termelőszövetkezet életét.

A gépesítés, a belterjesebb gazdálkodás, a melléküzemegységek kialakításával megnövekedett a tsz-ekben foglalkoztatott alkalmazottak száma, úgyhogy egy-egy nagyobb szövetkezetnél eléri a 15-120 főt, a szentesi Új Barázdában

pedig már éppenséggel 270-en vannak. Ezeknek a dolgozóknak nagy része is szakszervezeti tag volt azelőtt, s ma jogviszonyuk sinnes még megfelelően tisztázva.

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának, a MEDOSZ-nak, de valahány szakszervezetnek, mely a termelőszövetkezetek segítségével foglalkozik, akad még számtalan ténnaivalója. A kezdeti lépések sikerre vezettek ugyan, megteremtették az alapot a szövetkezetek számára többek között a munkaverseny, s balesetelhárítás tekintetében is. Erre az alapra most már bizonyára könnyebb lesz az »épületet« felhúzni.

F. K.

Politikai oktatás irodalmi műsorral, hanglemezzel

Érdekes, vonzó tananyagokat kapnak idén a KISZ-fiatalok a szemináriumokon

Közeledik az ős, mindegyütt megkezdtek már az előkészületeket a különböző oktatási formák, politikai előadások, szemináriumok megszervezésére. A KISZ Központi Bizottságának agitációs és propagandaosztálya egy újszerű és »merész« tervezetet dolgozott ki: az új oktatási évtől kezdve a fiataloknak tartandó négy oktatási formához — a Világ térképe első, második és a Politikai kör első, második évfolyamához — országsszerte irodalmi összeállításokat »mellékel«. A műsorok — amelyek hanglemezekre jutnak el a KISZ-szervezetekhez — fejezetenként nyomón követték az oktatási anyagok po-

litikai tartalmát. Az irodalmi összeállításokban — 45-50 percben — vers, próza, karcolat, regényrészlet szerepel — elsősorban a modern világirodalom alkotásaiból, de természetesen a klasszikusok műveiből is.

A műsorokat a közeli napokban veszik hanglemezzre, neves előadóművészek, színművészek — többek között Mádi Szabó Gábor, Bitskey Tibor, Sütő Irén, Gábor Miklós, Berek Kati, Jancsó Ad-

rienne, Szakáts Miklós, Egressy István és mások — tolmácsolásában. Az irodalmi összeállításokat diafilmek és zenei anyagok egészítik ki. »Egységesomagnak« hívják a fiatalok az új »komplex« tananyagot — a brosúrák, filmek, prózai és énekes műsorok összeállítását —, amelyek előreláthatólag vonzó, érdekes, sokszínű, élő, egyszóval »fiatalos« oktatási formát teremtenek.

Vizsgáztatják a tolmácsokat

A művelődésügyi miniszterrendeletet hozott a tolmácsok nyilvántartásáról, vizsgáztatásáról, és a tolmácsigazolványok kiadásáról. A rendelet értelmében a tolmácsigazolványok kiállítását a Művelődésügyi Minisztérium lehetőséget ad, hogy 1963. április 1-ig vizsgálhassanak. A tolmácsigazolvánnyal rendelkezők bármely közéleti szerv megbízása alapján jogosultak alkalmilag, vagy rendszeresen tolmácsolni. A most megjelent rendelet a tolmácsok fizetésének vagy díjazásának eddigi rendszerét nem érinti.

Viták a várospolitika kérdéseiről

Sikerrel zárult a népfront egyik legújabb akciójának első szakasza

A felszabadulás óta nagyot fejlődtek, gyarapodtak hazánk városai, s a statisztikai adatok tanúsága szerint számos kis- és középközség, valamint falu érte el a városias jellegű települések színvonalát. Jelenleg mintegy ötmillió ember, az ország lakosságának fele él ezeken a helyeken. A fejlődés eredményeként tovább csökkentek a falvak és a városok közötti különbség — nagyrészt a szocialista építés, a mezőgazdaság átszervezésének hatására —, s ez egész sor új feladatra, tennivalóra hívta fel a szakemberek figyelmét.

Egyetemi tanárok és szakemberek

A Hazafias Népfront, Országos Tanácsa mellett egyetemi tanárokból, gyakorlati szakemberekből, tanácsvezetőkől és a mozgalom irányító testületeinek képviselőiből új akcióbizottság alakult néhány hónappal ezelőtt. Ennek tagjai azért kívánják munkálkodni, hogy az ország városai és falvai már napjainkban is, de még inkább a jövőben, az új típusú, szocialista várospolitika szellemében fejlődjenek.

Vitaforumot hívtak életre, ahol valamennyi érdekelt kicserélheti nézeteit, elmondhatja javaslatait a feladatok jobb, gyorsabb megoldására. Többek között azzal is foglalkoznak, hogy a népfront hogyan segíthetné a legérelményesebben a szocialista falvak kialakítását, fejlesztését. Részt vállalnak a különböző városstípusok jellegzetes egyéni problémáinak megvitatásából és megoldásából, és segítik a helyi adottságok kiaknázásában is. Napirendre tűzik a hőforrások vízének eddigigé jobb hasznosítását, a lakásépítkezések meggyorsítását, a költségek csökkentését. Helyet kapott a munkatervben a városok és környékük kapcsolatának megjavítása, ugyanakkor mindenütt felméri, hogy az ország lakossága hogyan válhatna még nagyobb részt szűkebb hazájának fejlesztéséből.

Tanulmányokat készítenek

A népfront új akcióbizottságának vitaforumán lezajlott véleményeserekhez a testület tagjai tanulmányokat dolgoznak ki. Elsőként arról állítottak össze tájé-

koztatást, hogy mi a várospolitika. A dokumentumot eljuttatták az ország száz városának, illetve városjellegű településének tanácsai és népfrent vezetőihez, majd széles körben megvitatták. Salgótarjánban az észak-magyarországi, Székesfehérváron a dunántúli, Nyíregyházán pedig a tiszántúli városok vezetői cserélték ki nézeteiket. Az anketák tapasztalatai alapján, a bizottság munkájának második szakaszában, megvizsgálják majd a városok műszaki igazgatásának kérdéseit.

Megkezdtek a burgonya téli tárolását

A tavalyinál több árurol gondoskodnak

A hőmérő higanyszála még egyenkor 30 fok fölött jár, a kereskedelem vezetői azonban már a télre gondolnak. A szegedi városi tanács kereskedelmi osztályának illetékesei már augusztus elsejével folyamatosan felmérték a lakosság szükségletét bur-

gonyából, hagymából, zöldszőlőből és gyümölcsökből. Az igényeket természetesen máris továbbították a Csongrád megyei MEK-hez, és az illetékes központi szervezetekhez.

— Az igények ismeretében nyugodtan mondhatjuk, biztosítva lesz a lakosság megfelelő őszi és téli burgonya-, vöröshagyma-, zöldség- és gyümölcsellátása — mondotta Regőczy István, a MEK igazgatója. — Sárgarépából, gyökérből s a káposztafeleségek-ből szintén ki tudjuk elégíteni idén is a szükségleteket. Gyümölcsből azonban országosan gyengén termett, különösen téli almából. Így sajnos a felvásárlás során az idén sokkal kevesebbet tudunk majd biztosítani, mint az elmúlt évben. Ennek ellenére sem lesz nagyobb zökkenő a téli gyümölcsellátásban, mert országosan csökkentik az almaexportot, hogy több jusson a hazai lakosságnak.

— Vöröshagymából most igen jó a termés. Bőségesen túlteljesítjük a felvásárlást s így sokkal több hagymát tudunk beföldre és külföldre szállítani, mint ahogy azt eredetileg terveztük. Az eddigi tapasztalatok szerint a hagyma minősége is kielégítő lesz. A lakosságot, főleg a háziasszonyokat talán legjobban a burgonyaellátás érdekli. Csongrád megyében az idén lényegesen nagyobb területen termeltek burgonyát, mint az elmúlt évben. De az még mindig nem biztosítja a megye lakosságának ellátását. Így más megyékből is hozunk burgonyát. Remélhetőleg az ellátás is folyamatosabb, jobb lesz, mint tavaly volt.

A kereskedelem időben felkészült a téli tárolásra. A tárolóhelyeket rendezték, előkészítették s a burgonya téli tárolását már meg is kezdték. A tervek szerint idén Csongrád megyében 20 százalékkal több árut tárolnak, mint tavaly, hogy ezzel is biztosítsák a megfelelő téli, tavaszi ellátást. A burgonya tárolása körülbelül november végére fejeződik be,

Lázás alkotó kedv, az új teremtésének igénye hajtja valamennyi tudósunkat, mérnökünket is, és az a rendíthetetlen vágy, amely sok-sok ezer műszaki és tudományos emberünk sajátja: magasabbra és csak magasabbra emelni a szocialista gazdaságot, a kapitalista gazdaság fölé.

— En ezért tartom nagyon fontosnak az irányelvekben a gazdasági építő munkáról szóló megállapításokat — fejezte be apám.

Hosszú szünet csöndje telepedett ránk és mindketten boncolgattuk, latolgattuk napjaink nagy kérdéseit.

Igazat adtam apámnak abban, hogy mostanában nem szokás a nagy doboverés. A szerénység és a mértéktartás az elmúlt hat esztendőben gyökeret vert párt- és állami munkánkban.

Biztosan akadnak olyanok, akik többet vártak. Nagy horderejű megállapításokra számítottak. Ha csak annyiba kerülne, hogy leírjuk a papírra — népköztársaság helyett szocialista köztársaság... akkor ezt biztosan megcsinálták volna. De ez mit változtatna a jelenlegi viszonyokon? Semmit. A szocializmus alapjainak megteremtése befejeződött, de az épület fölépítése még időt vesz igénybe. Nemcsak időt, hanem rengeteg munkát és energiát. Többet igényel anyagiakban, kultúrában... Többet, amelyet a következő években kell megteremtünk.

A dolgozó emberek millióinak ereje, tudása, lelkesedése teremti meg a szocializmus épületét a mi hazánkban is. Nagyon sokat kell dolgozunk és küzdenünk ahhoz, hogy még jobb élet-körülmények alakuljanak ki hazánkban. S ha mércét akarunk állítani emberek értékének meghatározásához, akkor ez csak egy lehet: mit ad a közösségnek? Konkrétan, kézzelfoghatóan mit nyújt a népnek? Mert az író sem aszerint értékeli, hogy mit tart magáról, hanem aszerint, hogy mit tett az olvasó kezébe. Az újságíró sem aszerint ítélik meg, hogy milyen hangos a privát életben, hanem írásai alapján kapja az elismerést. A kutatót sem csupán aszerint — kellene — véleményezni, hogy ő kutató, hanem konkrét eredményei alapján. S ha évek során nem képes zöldre jutni — eredmény nélkül telnek évei, évtizedei — nehezen tekinthető érdemes kutatónak.

Ez vonatkozik egyébként minden emberre. A pártmunkásra éppen úgy, mint az üzemi szakmunkásra: kézzelfogható tevékenységének mi

az eredménye? A ténylegesen elvégzett munka biztosít elismerést és tekintélyt.

Ez a mérce arra is alkalmas, hogy a párt célkitűzéseinek alapján olyan emberek is mellénk álljanak, akik eddig valamilyen oknál fogva húzódoztak, azaz feszélyezve érezték magukat, vagy politikai zavartságuk gátolta őket. Aki valójában szereti hazáját, ósztintán kívánja a nemzeti boldogulását, az effektív munkája eredményével is igazolja érzelmeit. Másként szólva: ma a valódi nemzeti érzés a szocialista építés gyorsított ütemének kézzelfogható támogatásával nyilvánul meg.

A munkásszótly szövevényi politikájának megértéséhez az alapot az adja, hogy nálunk az egész nemzet érdeke és akarata, hogy legyen szocialista hazánk. A munkához és az alkotáshoz a lehetőséget pártunk félreérthetetlen politikája biztosítja minden tisztességes, jó szándékú ember részére.

Egyenesbe kerülünk — mondja apám. —

Kár, hogy eljárt fölöttem az idő. Most — gondoltam magamban — valami szöpet kellene mondani, ünnepelni magunkat, dicsérni egymást. Hiszen tizenhét év küzdelem, keserves, nehéz munkánk eredménye alapján született a párt kongresszusi irányelvei.

Tizenhét év egy ember életében nagy idő. S közülünk sokan elfáradtak, több évtized nyomja vállukat, nehezebben lépegetnek. De melléjük állnak a fiatalok, az új generációk, amely átveszi a nagyja munkát. Tovább megyünk. Látjuk, hogy milyen nehéz munka vár még ránk. Felelősségünk is nagyobb, mint korábban, mert bonyolultabb viszonyok között építjük hazánkban a szocializmust. Örülünk győzelmünknek, de nyomban megmondjuk: elért sikereink alkalmasak arra, hogy magasabb fokot, tervszerűbben és szervezettebben dolgozzunk. Nagy ugrások és politikai kacskaringók nélkül olyan egyszerűen, hangyaszerűen, ahogyan az utóbbi években csináltuk.

Tudja, apám, majd az új nemzedék, a mi neveltjeink velünk közösen építik ezt a hazát. Nem szólt semmit. Láttam, hogy elszállt éveit sóvárogna vissza és elkezdene ott, ahol nyugdíjazásakor abbahagyta.

Csak egyre vigyázzunk — szölt tündöve —, a tisztességre, amelyet megteremtünk az utóbbi hat évben.